

In F a c t o
2 / 1 7

Strategy | Consulting | Digital | Technology | Operations

Accenture hakee tulevaisuuden asiantuntijoita

Haemme nyt joukkoomme nuoria lahjakkuuksia, joilta löytyy motivaatiota menestyä ja rohkeutta tarttua uusiin haasteisiin. Oletko sinä etsimämme henkilö? Katso mikä avoimista paikoistamme sopii juuri sinulle:

Accenture Consulting

RECENT GRADUATES

Accenture Consulting tarjoaa usealle eri alojen vastavalmistuneelle mahdollisuuden huippupaikkaan! Paikkoja on tarjolla Financial Services, Health & Public Services, Communications, Media & Technology, Products & Resources -yksiköissä.

Accenture Technology

RECENT GRADUATES

Oletko valmistunut hiljattain tekniikan alalta? Accenture etsii useita tulevaisuuden lupauksia Teknologia-yksikkönsä seuraaviin rooleihin: Business Analyst, Application Designer ja Business Function Designer.

Accenture Strategy

RECENT GRADUATES / ANALYSTS AND CONSULTANTS WITH EXPERIENCE

Accenture Strategyn konsulttina pääset työskentelemään suurten kansainvälisten yritysten ylimmän johdon kanssa. Projektitoimeksiannot vaihtelevat kasvu- ja myyntistrategioista uusien toimintamallien luomiseen ja toiminnan tehostamiseen.

Kaikki avoimet työpaikat löydät myös Facebookista: facebook.com/accenturesuomi

YOUR CAREER.
YOUR ADVENTURE.

accenture.fi/tyopaikat

Copyright © 2016 Accenture. All rights reserved.

accenture
High performance. Delivered.

4 Päätoimittajan palsta

5 Puheenjohtajan palsta

6 Hallopedin palsta

8 TEKin palsta

9 Haastattelu

12 Vuosijuhlat

14 Keskiaukeaman kevennys

16 ESTIEM: Lean six sigma

18 Maailmalta

20 ESTIEM: Tallinnan LRF

23 Yritysappro

24 Tutapäivät

26 Tutkarin palsta

27 Haaste

Lähes koko hallitus tajusi tulla vuosijuhlien pääjuhlan portrettikuvaan.

Kuva: Helmi Hytti.

Julkaisija ja kustantaja:

TTY:n tuotantotalouden kiltä Indecs ry
hallitus@indecs.fi
www.indecs.fi

Päätoimittaja ja kansikuva:

Maria Kudinova
paatoimittaja@indecs.fi

Logo:

Henri Lautamäki
henri.lautamaki@student.tut.fi

Painopaikka:

Suomi print Oy

Painomäärä: 50 kpl

Kansikuvassa:

Indecsin kv-tiimi ja budapestilaiset vieraat.

Päätoimittajan terveiset

KUVA: LENA BERNASKONI

Reissuwappu tuli aloitettua teeman mukaisesti eli reissaten.

Kuva Sevan-järveltä Armeniasta.

Omistan tämän pääkirjoituksen rakkaille kelta-asusteisille punaisen aatteen puolesta taisteleville!

Empiirisen tutkimuksen mukaan (kts. Infacto 1/17) halituksemme on yksimielisesti sitä mieltä, että te olette TTY:n toiseksi paras kilta. (Perhesiteet velvoittavat meidät pitämään ensimmäisenä harmaapukuista pikkusiskoamme.)

Todistusaineistona jäsenistömme rakkaudesta teitä kohtaan olkoon kaikki henkilökohtainen dokumentaatio teidän punaniskojen järjestämältä ranch-vierailulta, jonne suopeasti kutsuite myös meidät.

Haluan myös onnitella teitä tulevan ryttyyntymisen johdosta! Niin se vaan on, että taistellessa sortajaa vastaan, vihollisen paremmat ideat on hyvä ottaa omaan käyttöön. Me valkoiset olemme teistä ylpeitä!

Toivomme vahvuutenne pitävän Wapun jälkeisen kahden viikon kauhun aikaan. Myönnettäköön, että olemme silloin yhtä pahassa jamassa. Huomaatteko kuinka moni asia meitä yhdistää?

Kasvattakaamme toveripiiriä toistemme suuntaan, pitäkäämme toisistamme huolta, ennen kuin on liian myöhäistä ja kadotamme teekkariutemme pohjoisen kylmään viimaan.

Jätän tämän ajatuksen leijumaan.

Onnittelut kaikille tupsuuntuneille fukseille. Kantakaa lakkia ylpeydellä!

Toivotan kaikille työmiehille ja -naisille, aatteeseen ja työllisyysstatukseen rajoittumatta, oikein mahtavaa keksää. Muistakaa uida, syödä jäätelöä, sohvaaperunoida saateella ja pyöräillä. Itse ajattelin osallistua ainakin Tour de KCP:hen.

Nähdään viimeistään Jaulin kämpällä!

Maria

Puheenjohtajan terveiset

KUVA: HELMI HYTTI

Heissulivei,

En ole voinut lakata ihmettelemästä, kuinka nopeasti tämä kevät on kulunut. Mutta aika lentää, kun on hauskaa, todetaan jo vanhassa sananlaskussakin. Tätä kirjoittaessa lentää ajatuskin, nimittäin ensi viikolla alkavaan Wappuun.

Teekkariwappu onkin mahtava osoitus siitä, mitä saadaan aikaiseksi, kun tehdään asioita yhdessä hyvällä meiningillä. Tuskin maltan odottaa, että saan virittää nettiradion Rakkauden Wappuradion taajuudelle tai pistää Make Indecs Greater Again -lipan päähän ja lähteä Junttareille.

Ehkä eniten Wapussa odotan kuitenkin Wappupäivää ja sitä, kun fuksimme nousevat koskesta teekkareina. On ollut mahtavaa olla mukana fuksien matkassa kohti teekkariutta, ja jokainen saakin painaa lakin päähänsä ylpeänä.

Paluu arkeen koittaa kuitenkin aikanaan. Tenttien jälkeen onkin aika suunnata kesälomalle, joka harvalle meistä oikeasti on lomaa. Tänä vuonna on ollut erityisen hienoa seurata, kuinka mielettömän taitavat ja motivoituneet ihmiset ympärillä ovat päässeet haluamiinsa kesätyöpaikoihin.

Kesällä ehtii töiden lisäksi viettää myös vapaa-aikaa ja yksi kesän kohokohdista on tietenkin killan kesätapaminen: KCP eli KesäCasenPurku. Riemu on käsin koskeltavaa, kun rakkaat opiskelutoverit kokoontuvat kesän keskellä viikonlopuksi yhteen muistelemaan parhaita hetkiä ja tekemään uusia muistoja.

KesäCasenPurku on myös yksi parhaista tapahtumista tutustua paremmin niihin kiltalaisiin, joihin ei ole vielä päässyt niin hyvin tutustumaan.

KCP-mökki on tällä kertaa pienen ajomatkan päässä Tampereelta Ikaalisissa. Perinteisesti paikalle on matkattu kimpakyydeillä, joita Kyyti-Excelin avulla on näppärästi sovittu.

Haluan kuitenkin tänä vuonna haastaa jokaisen matkamaan paikalle pyöräilemällä! Kyllä, viime vuodelta tuttu Tour de KCP palaa jälleen, toivottavasti isompana kuin vuosi sitten. Olisipa mahtavaa, kun voisi viikonlopun jälkeen todeta myös pyöräilleensä ihan kelpo lenkin.

Tsemppiä viimeisiin tentteihin ja nähdään KCP:ssä!

Elina

Tuotantotalouden mahtava historia, ja pari sanaa tulevaisuudesta

TEKSTI: TUOMAS HIRVONEN

KUVAT: ELLA PAANANEN

Tuotantotalouden juuret tieteenalana ovat vahvasti 1900-luvun alussa ja Frederick Winslow Taylorissa, joka kehitti tieteelliseksi liikkeenjohdoksi kutsutun metodin prosessien analysointiin ja kehittämiseen. Vaikka kyseiset metodit osittain vanhenivatkin jo 1930-luvulla, jäi tuotantotalous elämään ja kehittymään osana teknisten yliopistojen tehtäväkenttää.

Suomalaisen tuotantotalouden opetuksen traditiossa taylorismilla oli vahva sija pidempäänkin ja se sekoittui tänne rantautuessaan jo aiemmin heränneeseen tarpeeseen opettaa talouselämän perustaitoja insinööreille. Tästä kombinaatiosta syntyi suomalainen tuotantotalous, joka kumartaa vahvasti sekä taylorismin että kauppatieteen traditiolle.

Alkuun tuotantotalous keskittyi puhtaasti teollisuustuotannon ongelmien ratkaisemiseen, mutta myöhemmin sovellettavuusala alkoi laajentua. Erityisesti amerikkalaisessa perinteessä lähtökohtana oli erilaisten prosessien inhimillisten komponenttien optimointi, joten olennaisena osana tieteenalaa ovat alusta alkaen olleet myös ihmis-tieteet.

Tietotyön yleistyessä ja kehittyessä tieteenala onkin laajentunut ja saanut esimerkiksi Tampereella rinnalleen tietojohtamisen, joka kansallisessa ja kansainvälisessä luokittelussa luetaan tuotantotalouden osaksi. Kansallisella kentällä tuotantotalous on noussut tunnetuksi valmistuvien kovan osaamisen ja monien arvostettujen alumnien kautta.

Näin tuotantotalouden lyhyttä historiaa kerratessa voidaan sanoa, että sillä on mahtava menneisyys, mutta miltä mahtaa sen tulevaisuus näyttää?

Yliopistoissa eletään tieteen kehityksen eturintamassa, joten koulutuksen tulisi pyrkiä ennustamaan sekä muovaamaan tulevaisuutta korostetun tehokkaasti. Kuitenkin itselläni on viime aikoina pyörinyt mielessä kysymys, että tapahtuuko niin todella vai menemmekö eteenpäin menneisyyden höyryillä?

Risto Siilasmaan (häkin tuotantotalouden alumni) usein toistamaa faktaa lainaten voi sanoa, että muutos ei enää koskaan tule olemaan yhtä hidasta kuin nyt ja ensi syksynä opintonsa aloittavien pitäisi pystyä vastaamaan vuoden 2023 haasteisiin.

Kysymys tulevaisuudesta onkin nyt ajankohtaisempi kuin yleensä, sillä tuotantotalouden koulutusohjelmassa on käynnistetty laajamittainen opetussuunnitelmatyö. Tarkoituksena on kääntää kaikki kivet ja katsoa, mitä niiden alta löytyy.

Minulla on kuitenkin pelkona, että jos tämä työ tehdään pelkästään henkilökunnan toimesta, voi näkökulma muodostua paikoitellen varsin kapeaksi. Siksi toivonkin, että opiskelijat lähtevät ahkerasti mukaan kommentoimaan sitä, mitä koulutusohjelmassa on liikaa, mitä siitä puuttuu ja millaiseen osaamistarpeeseen sen tulisi tulevaisuudessa vastata. Ainoastaan siten voimme varmistaa, että koulutusohjelmalla on loistavan menneisyyden lisäksi myös loistava tulevaisuus.

Indecsin hallitus ja hallopedit vaikuttavat totta kai omalta osaltaan aktiivisesti tähän prosessiin. Tarvitsemme kuitenkin myös teidän tukeanne, sillä mekin olemme osaltamme liian urautuneita nykyiseen toimintaan ja opintoihin.

Vanhaa anekdoottia Yhdysvaltojen itsenäistymisen ajalta mukaillen voidaan tiivistää kysymykseen ”Minkä koulutusohjelman te olette meille valinneet?” ja vastaukseen ”Tuotantotalouden; jos olette sen arvoisia”.

Vastuu koulutusohjelman kehittämisestä onkin meillä kaikilla, sillä passiivisella nurkassa kyyhöttämisellä emme ole hienon ohjelmamme arvoisia.

Meille voikin laittaa palautetta ja kehitysideoita maililla osoitteisiin hallitus@indec.fi tai opinto@indec.fi, tehdä sen anonymisti nettisivujen ja postilaatikon kautta tai tартtua hihasta ja kertoa suoraan.

Olkaa aktiivisia!

Tuotantotalouden opetuksen suunnittelua ja siihen vaikuttamista tehdään yliopistollamme kolmessa eri toimielimessä tai ryhmässä. Kaikissa näissä ryhmissä on edustus myös tutkinto-ohjelmamme opiskelijoilla, joita myös yliopiston hallintojargonissa hallopedeiksi kutsutaan. Vaikka nimitys onkin hieno, niin käytännössä tehtävänä on osallistua opetuksen kehittämiseen.

Tälle sivulle on saalistettu Wapun riennoista hallopedejä, jotta tietäisetti ketä tarttua hihasta.

Tuomas Hirvonen.

Olen Tuomas Hirvonen, 5. vuoden indecsläinen, ja toimin opiskelijoiden edustajana talouden ja rakentamisen tiedekunnan tiedekuntaneuvostossa. Tiedekuntaneuvosto on tietyissä asioissa tiedekunnan ylin päättävä elin, esimerkiksi tiedekunnan tutkintojen rakenteet vahvistetaan tiedekuntaneuvoston toimesta.

Minuun voi aina olla yhteydessä, mutta erityisesti voin auttaa asioissa, jotka koskevat tiedekunnan toimintaa sekä tutkinto-ohjelmien kehitystä ylätasolla. Tunnen myös laajasti henkilökuntaa, joten osaan tarvittaessa ohjata kysymyksiä ja kysyjä eteenpäin relevantille taholle.

Ilmari Alenius.

Vastaavasti yksittäisiä kursseja käsitellään tuotantotalouden ja tietojohdamisen laboratorion opetuksen kehittämisryhmässä, joka käsittelee muun muassa kursseihin liittyvän Kaiku-palautteen sekä kurssien perustamista ja lisäämistä. Ryhmässä on erityisesti laboratorion professoreita ja toki jälleen myös opiskelijoita.

Tuotantotalouden osalta edustajat ovat 4. vuosikurssin Juha-Matti Väisänen ja 1. vuosikurssin Ilmari Alenius. Heihin voi olla siis yhteydessä yksittäisiin kursseihin liittyvissä asioissa tai silloin, kun on ideoita uudesta opetuksesta.

Tuomas Suomi ja Juha-Matti Väisänen.

Laajimmin koulutusohjelman kokonaisuutta käsitellään perustutkinto-ohjelman suunnitteluryhmässä, jonka tehtävänä on suunnitella ja kehittää tutkintoa. Ryhmä koostuu laajasti teollisuustalouden ja tietojohdamisen opettajista sekä opintojen tukihenkilökunnasta.

Tämän lisäksi ryhmässä on myös opiskelijoita, tässä tapauksessa 4. vuoden indecsläinen Tuomas Suomi ja hänen varajäsenenään 2. vuoden opiskelija Ilari Leinonen. Heihin kannattaa olla yhteydessä, mikäli haluat keskustella koulutusohjelman kehittämisestä, kuten kurssien lisäämisestä tai poistamisesta tutkintorakenteesta.

Ilari Leinonen.

TEKin terveiset

KUVA: HELMI HYTTI

Moi!

Melkein periodin verran aikaa on vierähtänyt viime kirjoituksesta ja paljon on ehtinytkin tapahtumaan. Vuosijuhlien humusta selvittyämme on aika Wapulle ja sitten onkin jo kesäloma!

Tämä tarkoittaa myös, että kesätyöt odottavat aivan nurkan takana. Ainakin niille onnekkaille, jotka ovat sellaisen onnistunut hankkimaan. Kesätyöpaikan saaneille TEK tarjoaa kaikenlaista pientä ja suurta apua.

Ensinnäkin työsopimukseen kannattaa tutustua huolella, mikäli sellaista ei ole vielä ehtinyt allekirjoittaa. Jos jokin asia vaikuttaa epäilyttävältä voi ottaa yhteyttä TEK:n lakimiesapuun, joka on kaikille jäsenille ilmaista. Lisäksi TEK:n nettisivuilta kannattaa käydä myös katsomassa suosituksat harjoittelupalkasta, neuvot mahdollisiin työhaastatteluihin sekä työsopimuksen solmimiseen.

Jokaisen teekkarin on hyödyllistä liittyä IAET-kassaan, vaikka eivät indecsläiset työttömiksi valmistukaan. Ansioidonnainen työttömyysturva kun lämmittää huomattavasti enemmän verrattuna selvästi pienempään perusturvaan, jos työttömyys jossain vaiheessa yllättää.

Kassaan kannattaa liittyä jo ensimmäisen kesätyön yhteydessä, sillä ansiosidonnaista varten täytyy täyttää työssäoloehto: 26 viikkoa töitä 28 kuukauden aikana (opiskelu pidentää tätä tarkasteluväliä). Koska töitä voi tehdä myös pätkissä, jo muutama kesätyö riittää täyttämään ehdon. Tarkemmin kassaan voi tutustua osoitteessa: www.tek.fi/iaet.

Ja jos kävi niin hullusti, ettei kesätöitä vielä ole, mutta intoa työntekoon riittää, voit harkita kesäyrittäjyyttä. Tähänkin TEK tarjoaa neuvoja sekä tukea (tek.fi/yrittaja).

Toivotan kaikille tsemppiä viimeisten koulutöiden tekemiseen ja tentteihin. Viettäköö oikein mahtava Wappu!

Lassi Mäkinen
TEKin kiltayhdyshenkilö

”Opiskelijoiden tulisi kehittää elinikäisen oppimisen -mindset,”

sanoo helmikuussa tuotantotalouden ja tietojohdamisen laboratorion Industry Professoriksi nimetty Matti Sommarberg (KTM, TaY, Konetekniikan DI, TTY ja Tekniikan tohtori, TTY). Artikkelissa hänen valittuja mietteitään oman opiskeluaikansa teekkariudesta ja opiskelusta, tohtoriksi väittelemisestä, TTY:stä työpaikkana ja toiveistaan tulevaan Strategic management -kurssiin liittyen.

TEKSTI JA KUVAT: MARIA KUDINOVA

Teekkarius

Näkyvin ero tähän päivään on se, ettei haalareita juuriakaan käytetty. Moottorikerhon rahastonhoitajana ostin myöhemmin sinapinväriset haalarit. Koskeen mentiin vielä sinisissä korjaamohaalareissa, joita opiskelijat haalivat jostain. Itselläniikin oli. Kaste oli totta kai hieno kokemus; vaikka satoikin räntää. Sitten juostiin Domuksen saunaan.

Toimin aikoinaan KoRK:n rahastonhoitajana, vaikka kalenterini olikin aika täysi. Hyvä niin, sillä opiskelijaelämää ei kannata jättää väliin, vaikka kuinka tosissaan opiskelisi. Se on hyvin iso osa sekä sosiaalisten että käytännön taitojen oppimista. Ja ihan ihmisenä kasvamista.

Kuukausi sitten oli KoRK:n kaikkien aikojen hallitusten sitsit. Oli hauska huomata, että edustettuna olivat parhaiten 80-luku ja nykyaika. Välissä olevat taitavat elää niitä ruuhkavuosia.

Opiskeluaikanani sitsikulttuuria ei vielä ollut. Teekkari-kulttuuria olivat pääsääntöisesti saunaillat ja ekskursiot – toki molemmissa laulettiin Wirsuista. Olen satavarma, etten pukeutunut opiskeluaikanani kertaakaan frakkiin. On ollut hienoa havaita, että akateemiset perinteet ovat sittemmin selkeästi tulleet myös TTY:lle.

Opiskelu

Pidin opiskelusta ja suoritin 400 opintoviikkoa viidessä vuodessa. Suoritin myös kursseja silkasta mielenkiinnosta, vaikkei niitä tutkintoon vaadittukaan. En oikein tiedä miten kerkesin. Vietin teekkarielämää, opiskelin TTKK:n koneosastolla [toim. huom. nykyinen TTY],

kauppatieteitä Tampereen yliopistossa, olin töissä, seurustelin... Kalenteri oli aika täysi.

Sanoisin myös, että selkein vahvuuteni on priorisoimistaito. Erotan hyvin tärkeät ja vähemmän tärkeät asiat, mikä helpotti tenteistä läpipääsyä. Valmistautuessani pystyin nopeasti päättämään, mitä pitää osata. Lisäksi kohtuullinen kurinalaisuus, kun pakollisia harjoitustöitä oli monissa paikoissa sekä kävin luennoilla varsin hyvin.

Luentojen suhteen toimi itsesuojeleuvaisto; oivalsi sen, että joitain kursseja ei tule pääsemään läpi, jos jättää luennot väliin. Myös luennoitsijan inspiroitaidolla oli vaikutusta käymistiheyteen.

Suoritin usean muuttujan funktioiden ja differentiaalilaskennan jatkokurssit vain sen takia, että Pohjanvirran Armo opetti täällä aikoinaan matematiikkaa. Hän oli mielestäni aivan loistava matematiikan professori. Itse en ollut matematiikasta edes erityisen kiinnostunut. Jälkeenpäin ihmettelen, miten onnistuin pääsemään läpi ihan kohtuullisilla arvosanoilla, kun nykyisin joutuisi jo ponnistelemaan lyhyen matematiikan ylioppilaskirjoituksissa.

Sitten oli TaY:ssa strategiaprofessorini Juha Näsi, joka sai minut innostumaan strategiasta tavalla, joka sitten on muovannut koko sen jälkeistä uraani – tänäänkin. Hän oli hyvä tutkija, mutta myös erinomaisen inspiroiva luennoitsija. Muistan edelleen hänen luennoltaan, että liikeidea on sitä, että ”suolapähkinät ovat ilmaisia ja olut kallista”. Toimii tänä päivänäkin, jos aikoo perustaa pubin.

TTY:llä oma epämukavuusalueeni oli ranskan kielen opinnot. Taito on valitettavasti tänä päivänä kutistunut tervehdys ja ruokalista -tasolle. TaY:ssa sivuaskeleeni oli tietojenkäsittelyn appro; ne tiedot taitavat olla nykyisin osastoa tietojenkäsittelyn historia. Yleisesti ottaen uuden oppiminen oli kivaa.

Aika monelle ihmiselle olen sanonut, että teekkarin pitäisi suorittaa yksi ”Epämukavuusalue”-kurssi. Jotain, jota ei ollenkaan halua suorittaa. Lyön vetoa, että jos mentäisi ajassa eteenpäin ja kysyttäisiin, mikä oli opiskeluajan merkityksellisin kurssi, niin se nousisi aika usein esille.

Tutkinto-ohjelmat, kavereiden suosituksukset ja halu valmistua ohjaavat tavallaan rationaaliseen toimintaan, jolloin monelle tulee samankaltaisia polkuja. Epämukavuusalueen kurssi avaisi uuden perspektiivin. Tällaiselta kurssilta saisi enemmän herätteitä.

Opiskelijoiden, etenkin nykypäivänä, olisi hyvä kehittää elinikäisen oppimisen -mindset. Itselläni väitöskirja oli yksi iso vaihe elinikäisessä oppimisessa.

Tohtoriksi väitteleminen

Ennen varsinaista väitöstutkimustani olin aloittanut jatko-opinnot ja pariin kertaa aiemminkin, mutta edellisillä kerroilla juuri kun olin päässyt hyvään vauhtiin, sain mielenkiintoisen työtarjouksen yrityksen sisältä ja jatko-opinnot jäivät lepäämään. Kolmannella kerralla urakkaa helpotti se, että tutkimusaihe inspiroi sekä oli myös omien työtehtävien ja yrityksen tulevaisuuden pohdiskelun keskiössä.

Opiskelijana en vielä miettinyt jatko-opintoja, vaan halusin päästä sellaiseen firmaan töihin, jossa olisi tarjolla kansainvälisiä tehtäviä. Siihen aikaan tämä tarkoitti suurta firmaa.

Työhaastatteluissa kysyttiin, olenko valmis lähtemään ulkomaille. Vastasin, että toisin päin; sellaiset työt eivät kiinnostaneet, joissa ei pääse ulkomaille. Työurastani kolmasosan olen sittemmin viettänyt Suomen ulkopuolella joko asummalla tai työmatkoilla.

Keski-ikä kriisi varmaan tarkoittaa sitä, että miettii mitä hän sitä tekisi isona. Kun virallinen eläkeikä on 10 vuoden päässä, sitä miettii, mitä vielä tekisi. Ja tein väitöskirjan saadakseni vastauksen.

Tekemisen aikana palo tieteeseen syttyi; olin toki ollut työtehtävieni puutteissa jo yliopistojen asiakkaana tai kumppanina. Joka tapauksessa, kun mahdollisuus akateemiseen uraan urkeni TTY:llä, oli päätös suhteellisen helppo.

TTY

TTY on inspiroiva ympäristö. Vaikka täällä työskentelen sisällöllisesti saman tyyppisten asioiden kanssa kuin koko elämäni, TTY:n tarjoama konteksti ja miljöö ovat hyvin erilaisia kuin corporate-maailmassa. Ei missään tapauksessa akselilla huonompi-parempi, vaan erilainen.

Tykkään vaihtelusta. On erinomaisen innostavaa, kun joka puolella pyörii nuoria, lahjakkaita opiskelijoita ja voi kävellä 500 askelta perehtymään johonkin laboratorioon tai keskustelemaan huippututkijoiden kanssa. Eihän selailta työpaikkaa ole usein elämässä. Nyt sitä osaa arvostaa, kun on aina toiminut niin erilaisessa ympäristössä.

Olin ollut pitkään teollisuus-akatemia -yhteistyötä tekevissä foorumeissa. Tunsin ylhäältä päin myös hyvin, miten TTY toimii, mutta sisältäpäin näkökulma on uusi ja vielä päivittäin törmää uusiin asioihin. Hyvä niin. Tällä hetkellä uuden oppimisen määrä on suurempi kuin pitkään aikaan.

Strategic management -kurssi

Tähän lupauduin ensi syksynä. Olen 30 vuotta tehnyt tätä asiaa. Voin vakuuttaa, että olen tässä enemmän käytännön ihminen kuin kirjaviisas. Hallitsen kyllä teoriapuolenkin, koska olen siitä kiinnostunut, väitellyt siitä ja lukenut valtaosan määrän kirjallisuutta.

Olen pitänyt luentoja koko työurani ajan, mutta kokonaisen opintojakson pitäminen on uusi kokemus. Luulen kuitenkin tietäväni mistä puhun, mutta tarkoitushan ei ole osoittaa omaa tietämystäni, vaan saada kuulijat oppimaan. Voi olla, että käytän hyväksi tarinoita omista kokemuksistani yli 30 vuoden teollisuusuran varrelta.

Kurssin tärkein anti, jos pystyn sen antamaan, on, että oppisi ajattelemaan strategisesti. Vaikkei muistaisi yhtään teoriaa, olisi hyvä oppia ajattelutapa. Se on paljon tärkeämpi kuin arvosana tai joku teoria.

Arvosanat ovat tärkeitä mutta en ole koskaan rekrytoinut arvosanoja vaan ihmisiä. Arvosanoissa saisi näkyä syy-seuraus -suhde: niistä aineista, joista on aidosti innostunut, pitäisi olla hyvät arvosanat. Jos tämä innostus puuttuu, hyvän arvosanan ottaminen vaatii paljon enemmän ja riman asettaminen on aina trade-off.

On tärkeää ymmärtää, että strategiset työkalut ovat kontekstiriippuvaisia. Ei ole hyvä idea laittaa ruuvia kiinni vasaralla. Kyllä se voi mennä, jos lyö kovaa, mutta ruuvi-meisseli tai vastaava on fiksumpi työkalu.

Kontekstiriippuvaisuuden lisäksi on aikariippuvaisuus. Tätä pohdiskelin väitöstutkimuksessani. Todennäköisesti, jos ajan funktiossa tarkasteltava ympäristö, yritys tai molemmat ovat liikkeessä, niin se, mitä pitäisi tehdä ja millä työkalulla eroaa hyvin paljon tehtävistä toimista stabiilissa tilassa.

On helppo opetella kasa strategisia työkaluja ja testata niiden osaaminen. Työkalut ovat kuitenkin triviaaleja. Miksi ja missä niitä käytetään, on paljon tärkeämpää. Vasta kun tämä ymmärretään, voidaan opetella jotain tiettyjä työkaluja.

Se on ihan sama, mitä loppu viimein unohtaa, mutta jos mieleen jää pysyviä taitoja, oppeja tai malleja, ne ovat oikeasti arvokkaita. Ymmärrän, että opiskelijoille arvosanat, kurssien suorittaminen ja valmistuminen ovat tärkeitä. Opiskelijaelämä on tosi lyhyt hetki, mutta se, että oikeasti oppii jotain, mitä ei tarvitse muistaa, vaan minkä on sisäistänyt, se on oppimista.

Indecs 31 vuotta

Vuosijuhlat rivijäsenen hyvin subjektiivisesta näkökulmasta

TEKSTI: SAMU AHOLA
KUVAT: HELMI HYTTI

Vuosijuhlat, tuttavallisemmin VuJut, rakkaan kiltamme syntymäjuhlat, ovat jälleen takanapäin. Tällä palstalla on menneinä vuosina ollut tapana, että joku vuosijuhlatiimistä avautuu juhlia järjestäessä kokemastaan, epäilemättä todellisesta, kauheasta paniikista, työmaasta ja siitä yhdestä perjantaiaamun miitistä syksyn puolella, jolloin oli ihan hirrrveä kanuuna.

Tänä vuonna aion säästää arvon lukijamme tältä. Jos taas olet koko vuoden odottanut lukevasi kaiken vujujen järjestämisestä, suosittelen menemään osoitteeseen indecs.fi, missä voit ensin jättää vihasen palautteen ja sitten lukea kaikki vanhat vujuartikkelit Infactosta viimeisen 13 vuoden ajalta.

Perjantaiaamuna 17.3. aistin, että koko viikon tiivistynyt #vujujännä leijui ilmassa entistä paksumpana ja oli jo lähes käsin kosketeltavissa. Oma perjantaipäiväni kului kuin siivillä, tai kävin siis tosiaan siivillä Konehuoneessa.

Kokkareiden jo alkaessa etsin juhlakamani kaappini perältä. Suureksi pettymyksekseni kutsua tähän anniversaarifestiviteettien selektiivisimpään vaiheeseen ei tänäkään vuonna kolahtanut postilaatikkooni. Pahas.

Siispä herrojen kilistellessä rattoisasti skumppalasejaan ja kuunnellessa yleviä lahjapuheita tein mitä piti... Eli suuntasin Torneille juomaan vastapullotettua kiljua.

C-Tornin kulmalla törmäsimme joukkoon häikäisevän elegantisti pukeutuneita herrasmiehiä, jotka paljastuivat

*Killan saamat lahjat olivat yleishyödyllisiä.
Kuten Prodekolta saadut 31 ämpäriä.*

kuitenkin lipeviksi hesalaisiksi nousukkaiksi. Vieraanvraisina kutsuimme nuo eksyneet Prodekon ja Athenen edustajat kaverimme kämpppään etkoille ja pari vähiten epäluuloista tarttui mukaan.

Jossakin toisaalla kokkarien lähentyessä puoliväliä tilanne Torneilla alkoi saada kummallisia piirteitä, kun toinen yllätysvieraistamme lukkiutui kaverini huoneeseen kuvaamaan videohaastattelua virittäessämme toiselle jotakin purkkaratkaisua, jolla nauhan saa pysymään olalla. Heti kun ollaan vähän etelämpää kotoisin niin ei vähäkään välitetä annetuista aikamääreistä...

Lopulta tieni vei killan vanhojen setien ja tätien varjokokkareille keskustaan, jossa viini virtasi ja ruoka oli erinomaista. Vartti ennen pääjuhlan alkua huomasimme vujuetkoille oi niin tyyppilliseen tapaan, että puolitäysiä skumppapulloja vilisee joka nurkassa. Selvitimme kuitenkin tilanteen ja siirryimme pääjuhlapaikalle Komediateatteriin itsetietoisesti minuutin myöhässä.

Pääjuhla alkoi tutuissa merkeissä seren sauvan kolauksilla ja seren pullon leikkausasteen arvuuttelulla. Juhla rullasi tutun kaavan mukaan eteenpäin puheenjohtajan tervetuliaissanon, vielä melko sivistyneen lauleskelun ja yleisen mähinän muodossa. Erityiskiitos upeasta pääjuhlasta kuuluu Accenturelle.

Vanhat kaavat alkoivat murentua, kun muutama kusiäijiksi itseään tituleeraava herra kajautti kansan äänen ilmoille stalinistisin sävelin. Kaavoista kynsin ja hampain kiinni pitävät nielaisivat viininsä väärään kurkkuun, kun vuoden tutaopettajana palkittiin viime vuosien palkintorohmun Olli Mannisen sijaan itseoikeutetusti Juho Kanninen.

Vuoden Indecsläisen näyttävän samppanjapullotelineen vei itselleen Lassi Mäkinen. Kiertopalkinnoista arvoituksellisin, Konserni Trophy, on vuosien saatossa muuttanut muotoaan BMW-henkseleistä puujalustalla seisovaksi läpikuultavaksi möhkäleeksi. Sen lunasti itselleen Elli-Noora Mäkitalo.

Juhlan kääntyessä ehtoopuolelleen yleisö ei meinannut millään saada tarpeekseen erään viime vuoden sportti-toimarin henkevistä ja oivaltavista puheenvuoroista.

Lopulta koitti aika puheen naiselle, joita oli kerrankin saapunut paikalle melko sankoin joukoin. Puheesta on muodostunut juhlan jälkeen yleinen puheenaine, sillä olen kuullut lukuisien vieraiden ihmettelevän, kuka sen oikein kävi pitämässä.

Kerrottakoon nyt, että se oli Mikko Rahikainen. Kelpo puheesta huolimatta hänen olisi ilmeisesti pitänyt yleisön mieleen jäädäkseen vähintäänkin ajella yksipyöräisellä ja jonglööriä palavilla apinoilla.

Jatkot pidettiin Klubi 57:n tiloissa, ja aikamoisissa tiloissa oli myös juhlaväki. Siellä soittaneen Planet Casen uskomaton setti ja ilmaa halkoneet keitto-huudot nostivat tunnelman kauas stratosfääriin tuolle puolen.

Bändi soitti niin hyvin, että olin sen voimin silminnäkijähavaintojen mukaan oppinut breikkaamaan. Lopulta iski se pakottava tarve tanssia pöydillä, ja koska jatkopaikalla pöytiä oli heikosti, oli siirryttävä jatkojen jatkoille.

Sillisaamu ei varmasti ollut helppo kenellekään vujuilla olleelle, kuten ei varsinkaan minulle. Aamuun mennessä olin onnekseni löytänyt melko lähelle kotia, mutta huonoksi onnekseni vasen silmäni oli turvonnut kuin Juti kiekkouran jälkeen ja tumma kuin tamperelainen makara. Koska tiedossa oli yhden vuoden hedonistisimmista bakkanaaleista, suuntasin kaikesta huolimatta kohti sou-tupaviljongille vievää bussia.

Kirjoittaja ennen kuin oppi breikkaamaan.

Smartly.io:n tarjoamalla yltäkylläisellä silliksellä oli tarjolla kaikkea mitä ihminen tarvitsee. Lojuin sohvalla nauttimassa olutta, kun katsoin ilmielävän Planet Casen hengaavan kasuaalisti vastapäisellä sohvalla. Tämä ei voi enää olla totta – vetelen varmaan oikeasti vielä sikeitä Pertun punkassa... Nimmareita en silti uskaltanut pyytää.

Samalla osa vieraista näytti tieteen nimissä koettelevan skumpansietokykyään, ja toiset hyvän maun rajoja pu-keutumalla värikkääseen sukkaan ja hattaraan. Sillispäivät ovat niitä erityisiä darrapäiviä, kun kaikki tuntuu olevan kohdallaan.

Suuret kiitokset mahtavista vujuista kuuluu vujutiimille, joka varmaankin tämän jälkeen saa oman äänensä kuuluviin taas ensi vuonna.

Puuha-aukeama

Aukeamalta löydät todistuaaineistoa, että ainakin joku killassamme on oikea insinööri ja uskaltaa tehdä sähkötöitä tai rakentaa, päiväunet killassa ovat sitä työn ja vapaa-ajan tasapainottamista sekä kaikenlaisia jäsenistön viisauksia, joille voit veikata oikeasta sarakkeesta todellista omistajaa.

TEKSTI JA KUVAT: INDECS RY

Tilanteet

Tekis mieli vain voihkia.	Härweli-Miska
Miltä tuntuu kun oon KELA:ssa nostamassa sun verorahoja?	Hirvonen2017
Tämmöstäkö se on ammattikorkeakouluissa?	Humanisti Jussille
Sä oot valkoinen ja sulla on rahaa, ei sua oo syytä ampua.	Tutapäivä-Jenni (Kaipainen)
Joo, mä samaistun noihin kanoihin jotka teurastetaan siipiä varten.	Tutapäivä-Kätkis
KV jakaa jälleen kerran.	G3-Lotta (Hämäläinen)
Nää [raha-arvot] on heitetty ihan hihasta. Onneksi on tarkkoja.	Tutapäivädarra-Mikko (Sairanen)
Mä vaan pelkään että tässä menee lapsia pesuveden mukana.	Losso (Uosukainen)
Mä vihaan tietokoneita!	Kenni (Kaipainen)
Oisin saanut Earin kanssa kolmen kimpan.	Anus (Kaukiainen)
Mä otan jonku Boomi-miehen mun viereen.	Martsa (Auvinen)

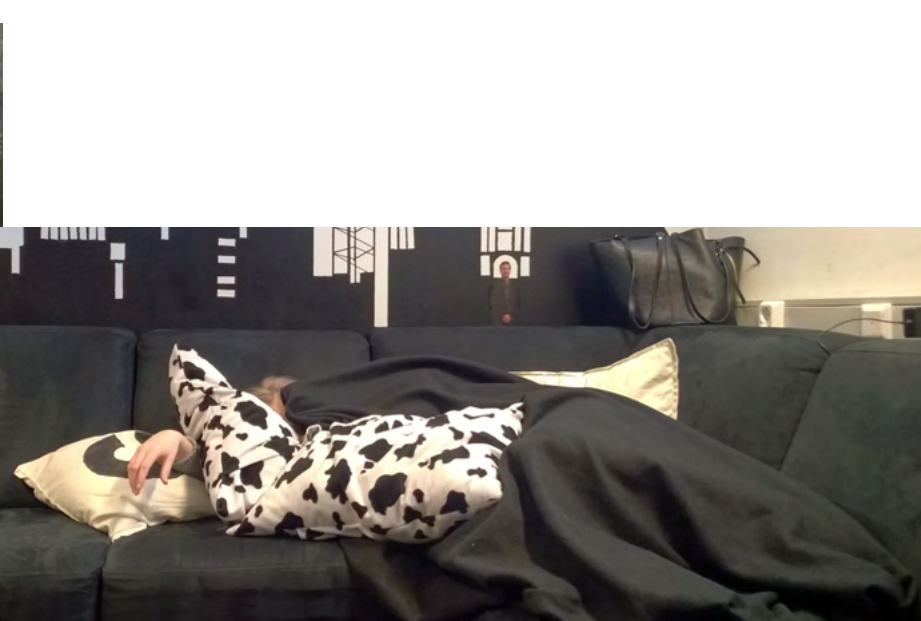

Filosofia

Mulla on valtaa ja mä käytän sitä.	Jari Paranko
Mä ymmärrän, että lisäarvoistaminen on tärkeää.	Wappu-Ripa
Juo niin paljon kun pystyt ja vähän enemmän, mut älä liikaa.	Vuju-Martsa (Auvinen)
One glass is never enough during wappu. It never was, it never will be.	Herwantapeli-Ilari (Leinonen)
Mä aattelin et oon liian fiksu kauppiikseen.	Pauli (Lakkisto)
Tietäjät näkee.	Vanha kansanviisaus
Kyllä tämä kilta on menossa helvettiin!	Anus (Kaukiainen)
Ainoastaan persaukiset huolehtivat nettokäyttöpääomasta.	Miia Martinsuo

Keitto

Mä mietin, että miksei olis jo aamusta humalassa.	Sitsi-JP (Mattila)
Kyllähän joku meistä on kerran vuodessa selvin päin.	Wappu-Lotta (Hämäläinen)
Noniin; niele, niele, niele, niele, niele.	Ellu
Ilmotin pomolle, etten pääse huomen töihin.	Sitsi-JP (Mattila)
En oo juonu mun alkumaljaa enkä koskenu kumpaankaan kaljaan ja silti on humala.	Shottis (Hämäläinen)
Saattaa olla että lähtee sokka irti.	Sitsi-Ella (Paananen)
Kun Turkuun kuolee, Turkuun kuolee.	PJ-Ellu
Meinaat sä, että mulla ei ole keittopotentialiaa?	Den glider -Ilpo (Arponen)

Decyphering lean with ESTIEM

TEXT AND PHOTOS: MARIA KUDINOVA

By the end of the first year most IEM students have heard of lean, learned that there are seven wastes that can be remembered using the acronym “TIM WOOD” and that the Toyota Management System is where it started from.

Did you know that there are three varieties of waste? Or that there’s 5S for employees and 5S for management, making it actually 10S? Or that Toyota doesn’t consciously do “lean methods”?

On an early March weekend six Indecs members headed towards Laatukskus Excellence Finland in Espoo to listen to Greg Watson talk about lean six sigma.

For a detailed CV on Greg, just look for him in LinkedIn. Among many other things, he used to be the president of both the American Society for Quality and the International Academy for Quality.

For us, Greg’s lecture was an introduction to ESTIEM’s Lean Six Sigma Green belt course, piloted this spring in all Finnish universities with ESTIEM local groups. The course itself would take six weeks, with tailored lecture videos by Greg and ESTIEM’s Six Sigma initiative team.

To grasp the topics in practice there would be multiple case assignments with tens of thousands rows of data in Excel to turn into reasonable graphs in Minitab, a statistics software.

In order to get the Lean Six Sigma Green belt certificate the six weeks long learning period would be followed by a Green belt project on improving a process in a company, using the help of the tools learned.

That March morning, when students from all over Finland gathered into the room at Laatukskus, most of us were quite ignorant about what lean is. Out of the huge pool of knowledge given to us, I’ve picked two topics.

A group photo with Greg at Laatukskus.

We found out about the three levels of waste:

muri – waste from bad thinking

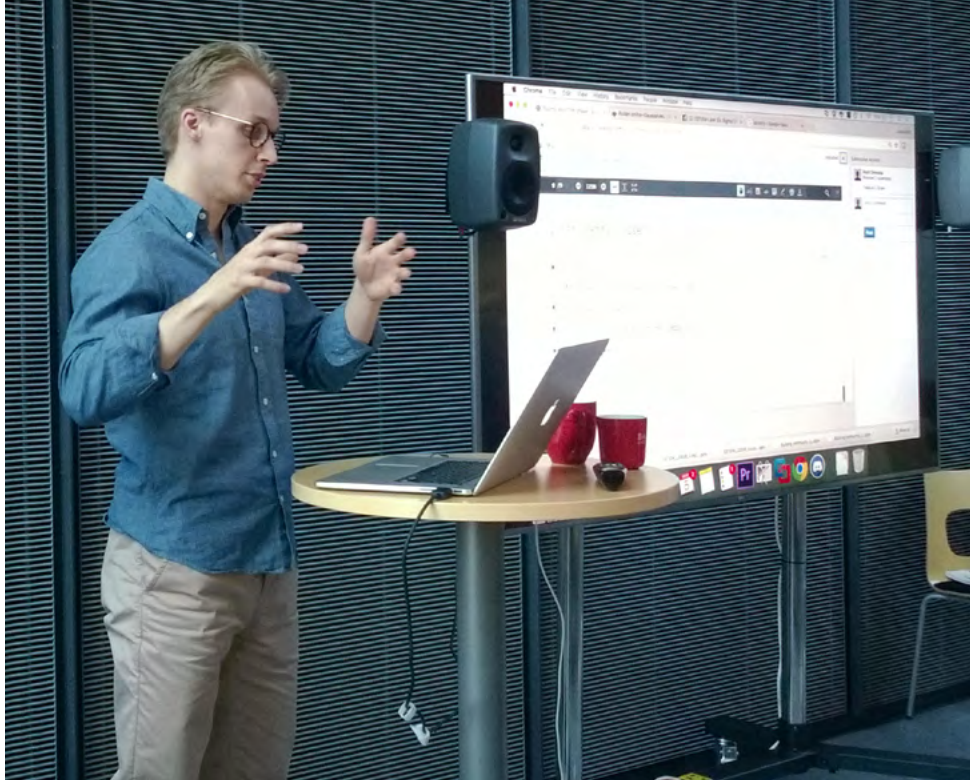
mura – waste from unbalanced working

muda – waste in work discipline

As Greg put it, the link is the executive doing *muri* that causes certain *mura*, which creates *muda*, that workers can't fix.

So waste can happen also at the executive level, not only the shop floor.

When it comes to 5S, again, supervisors higher in the organisation's hierarchy, play an important role.

Niko Saarinen explaining his group's solution to a case at a training in Aalto.

5S for supervisors	5S for workers
1. Study	
	2. Sort
	3. Sanitise
	4. Systematise
5. Streamline	
6. Simulate	
7. Synchronise	
8. Safeguard	
	9. Standardise
	10. Self-discipline

We talk of 5S, not 10S in the west, because when literature on the topic was initially translated from Japanese to English, it was only the book for workers that got translated. No one asked, how can regular workers know how to sort the work by value or figure out how to standardise work.

Now, over six weeks later, after multiple Skype sessions with fellow ESTIEMers piloting the Green belt course at their universities, hours spent staring at spreadsheets and cursing Minitab, most of us in Tampere are done with the case assignments.

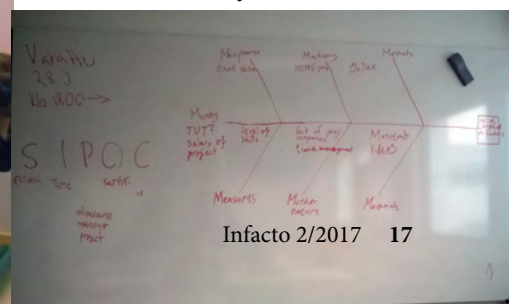
Some have already found a company interested in having its processes improved by a future Green belt. Others have their ears open looking for opportunities.

Hopefully, in the future, we'll be able to offer the course to all students interested in Lean Six Sigma.

A Skype session with Minitab playing the leading role.

Mapping the process of getting a Green belt certificate.

Terveiset keväisestä New Yorkista

TEKSTI JA KUVAT: JOHANNA TAVIA

Lukemattomien elokuvien, kirjojen, tv-sarjojen ja muun populaarikulttuurin ansioista sanoisin, että kaikilla on jokin kuva New Yorkista, vaikka siellä ei olisi ikinä käynyt. Tästä miljoonakaupungista löytyy ihmeteltävää niin ruuan, nähtävyyksien, kulttuurin kuin ihmisten saralla.

Totesin jo heti reissuni aluksi, että kaiken näkeminen ja kokeminen ei olisi mitenkään mahdollista, koska päiväni kuluvat toimistolla eikä rahaa ole loputtomasti – se Manhattan-lisä hinnoissa ei tosiaan ole mikään vitsi.

Tätä kirjoitusta varten koetin kuitenkin poimia joitain havaintoja siitä, mitä olen New Yorkissa työskentelyni aikana pannut merkille.

Kaupungin siluetti Ellis Islandilta katsottuna.

Työ

Olen saanut seurata paraatipaikalta (tarkkaan ottaen osoitteesta Times Square Studios, New York, NY 10036), miten aito newyorkilainen kipittää korkokengissään ja harppoo kadunvälejä kuin hätäinen ajokoiri, kahvimuki kädessä ja napit korvissa, jotain businesspuhelua paah- taen.

Wall Street -tyylitelty mielikuva saa ajattelemaan, että newyorkilaiset tekevät töitä kellon ympäri, kovalla sykkeellä ja korkealla stressitasolla.

Kokemusta pankki- ja finanssialalla työskentelystä ei ole, mutta joitakin erovaihteluita olen Suomeen verrattuna huomannut. Töihin ei tulla kahdeksalta aamulla ja kolmen jälkeen ei aleta pyörittelemään peukaloita, josko kello olisi jo neljä ja saisi lähteä kotiin.

Mukavimpia hetkiä päivässä on istuskella Bryant Parkissa ja syödä lounassalaattia auringonpaisteessa. Ei mene usein kauaa, kun joku arjen kanssamatkustaja tulee vaihtamaan pari sanaa säästä, viime viikonlopusta tai päivän politiikasta.

Työhön liittyy paljon tapahtumia; niitä olisi vaikka joka illalle.

Elämäntyyli

Hyvä puoli pidempään New Yorkissa asumisessa on se, että pääsee näkemään turisti- New Yorkin lisäksi myös ihmisten tavallisen arjen. Asun Washington Heightissä, joka sijaitsee Manhattanin pohjoisosissa; kyllä, toisin sanoen Harlemissa.

George Washingtonin mukaan nimetty alue on tunnettu espanjankielisestä väestöstä ja Hudson-joen leikkaavasta Washington Bridgestä. Kiireisen Midtownin ja kalliin Downtownin vaihteluksi on mukava asua väljemmässä pohjoisosassa.

Tuntuu, että kotikulmilla näkee paljon aidompaa elämää. Aamulla uimahallille pyöräillessä voi seurata lapsia nousmassa keltaisten koulubussien kyytiin. Lähipuistossa aina samat afroamerikkalaiset rouvat kertovat päivän juorujaan ja taluttavat koiriaan.

Naapurustossa asuu paljon taiteilijoita, muusikkoja ja näyttelijäpyrkyreitä, jotka ovat muuttaneet yläkaupungille halvempien vuokrien toivossa. Taloni ulkoportailla jää usein suustaan kiinni – mitä erilaisempien ihmisten kanssa.

Tähän asti olen tavannut Euroopassa 70-luvulla työskennelleen huippumallin, eläköityneen Broadway-näyttelijän sekä ammattivalokuvaajia. Yhteistä kaikille ihmisille, joille olen puhunut, näyttäisi olevan ainakin suhtautuminen maan uuteen presidenttiin.

Kaupunki, jossa kävellään kilometrikaupalla.

Ihmiset

Olisi kerrassaan merkillistä, jos Suomessa Prisman kasalla jokainen myyjä kysyisi sinulta heti aluksi ”hei, miten menee?” ja hymyilisi kuin Naantalin aurinko.

Olen aina pitänyt amerikkalaisesta small talk -kulttuurista. Tietty käytösmalli niin firman cocktailtilaisuuksissa, asiakastapaamisissa kuin arkisessa sähköpostinvaihdossa on helppo omaksua. Muistaa aina vain lisääillä tarpeeksi konditionaaleja ja hymyillä.

En kuitenkaan koe, että yleinen avuliaisuus olisi täällä vain sananhelinää. Yksi asia joka erottaa suomalaiset amerikkalaisista, on ajatusmalli siitä, että jos pystyn autamaan omilla kontakteillani jotain toista, auttaa se myös minua itseäni.

Suomessa olen törmännyt usein haasteeseen, että ihmiset haluavat pitää kontaktejaan ja tietojään itsellään tai pienessä piirissä. Luulen, että se johtuu markkinan ja maan koosta, jossa on enemmän tilaa kaikille. On vahvuus tuntea ihmisiä ja levittää omia verkostojaan toisten hyödyksi.

Washington Heights ja Riverside Park.

WE

ARE

HIRING

Check our open positions

smartly.io/careers

SMARTLY.IO

Yrityksiä ja noppia

TEKSTI: SAMUEL RINTAMÄKI
KUVA: ILARI LEINONEN

Laaja markkinointi, boomarinaiset ja pari noppaa? Oli mikä tahansa em. motivaattorini Yritysapproon osallistumiseen, päätöstäni en kadu. Esiintymiskoulutusta, yritysesittelyjä ja mielenkiintoinen case, tätä kaikkea tarjosi Yritysappro 2017.

Asiaan liittyvä informointi toteutui hyvin Lean Time periaatteita kunnioittaen hetkiä ennen tapahtumia. Etuajassa ensimmäiseen esiintymiskoulutustilaisuuteen saapuesani pääsin ihmettelemään ensimmäistä kertaa keskustan yliopiston jylhiä tiloja ja naismäärän paljoutta.

Itse opintotapahtumat olivat mielenkiintoisia, joskin valtaosin vanhaa kertailevia. Rennossa ilmapiirissä tehdyt pienryhmäesitykset vertaispalautteella olivat opetustilanteiden kohokohta.

Se, mitä jälkikäteen voi muille opettaa on, että ”Uncle Sam pose” toimii tehostekeinoina esitystilaisuuksissa vain miehillä – ei naisilla. Tapahtumissa approiluryhmät pääsivät tutustumaan toisiinsa. Ryhmäni koostui lisäksi kahdesta kauppatieteilijästä.

Kun vierailtavien yritysten lista julkaistiin, alkoi approryhmässämme kiivas keskustelu, joka päättyi sulassa sovussa valittuihin kohteisiin. Mahdolliset kohteet olivat luokkaa EY, CGI ja UPM Metsä, joten laadussa ei ollut moittimista. Valitsimme vierailuyrityksiksemme CGI:n, Pirkanmaan Osuuskaupan, Brandstairsin sekä EY:n.

Vihdoin koitti varsinainen approilu ja saavuimme Linnan kautta akateemisen vartin puitteissa Finlaysoniin New Factoryn tiloihin, jossa valtaosa esittelyistä tapahtui. Tapahtumassa yritykset esittelivät itsensä ja tarjosivat meille caseja ratkottaviksi.

Tapahtuman jälkeen koitti aika luoda motivaatiokirjeet haluamilleen yrityksille saadakseen case. Kilpailu tietyistä caseista oli kovaa, mutta ryhmämme onnistui yhtenä kahdesta ryhmästä saamaan EY:n casen.

Kassakirjanpitoa lukiessa silmäni pyörivät päässä. Teta PK, maalaisjärki ja Excel lopulta kuitenkin auttoivat havaitsemaan epäkohtia case-organisaation kirjanpidossa. Kaikkea kunnia en valitettavasti voi ottaa itseleni, sillä boomareilla saattoi olla asioista hieman minua enemmän osaamista.

Ennen varsinaista esiintymispäivää hain valmiutta hუhtikuun Haalaribileistä. Spartacus ja jatkojenjatkot olivat omiaan luomaan loistavat valmiudet suoriutua seuraavan päivän haasteista.

Boomareiden idea kokoontua perjantaiaamuna kello 9 työstämään esitystä priimakuntoon osoittautui odotettua haasteellisemmaksi. Heräsin kuitenkin jo heidän toiseen soittoonsa ja saavuin paikalle vain hieman myöhässä. Muutaman tunnin puhaltelun jälkeen esitys oli paketissa ja kaikki suuntasivat omien kiertoteidensä kautta TTY:n tiloihin.

Esiintymistilaisuudessa oli puitteet ja tarjoilut kohdallaan. Kevyttä ruokaa, skumppaa ja teknologia, joka ei pelitä – teekkareille arkea. Ryhmät pitivät esityksiään muiden ryhmien, TTY:n ja yritysten edustajien toimiessa yleisönä.

Kaikilla ryhmillä esitykset onnistuivat, jopa miesvajeista huolimatta, vallan mainiosti. Joitain ryhmiä kutsuttiin jo tilaisuuden aikana yrityksille ehdotusten lisäesittelyä varten. Ties vaikka jollekin työpaikka tilaisuudesta aukeaisi! Toiselle EY ryhmistä on luvassa huikea palkinto ja me odotammekin silmät kiiluen vastauksia kevään mittaan kuka tämän haasteen voittaa.

Tilaisuuden jälkeen Indecs takavarikoi ylijääneet sampanjat ja suuntasi kohti kiltahuonetta ansaituille jatkoille. Osalla ilta jäi siihen, osa jatkoi menoa keskustassa, ja itse saatoin päätyä vielä toisille jatkoille aamuun asti.

Kaiken kaikkiaan ihan mahtava tapahtuma, vaikka fuksi vasta olenkin! Suosittelen kaikkia innokkaita ottamaan ensi vuonna mahdollisuuksien salliessa haasteen vastaan ja ylittämään Boomin osallistujamäärän!

ESTIEM-motivaatiota Tallinnasta

TEKSTI: JENNI KAIPAINEN

KUVAT: EGLE PALK, MIKK RÄLI, MARTIN PRILLWITZ & MARIA KUDINOVA

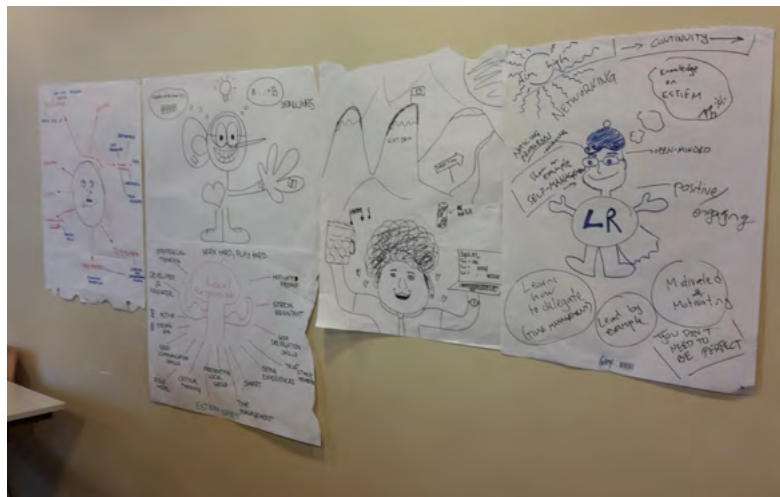
Matka kohti etelän lämpöä, maaliskuista Tallinnaa ja Local Responsible Forumia, alkoi jännittyneissä merkeissä. Syynä jännitykseen ei niinkään ollut itse tapahtuma, vaan autoilu Tallinnan keskustassa.

Lahjakkaan naisellisen kartanlukemisen ja lukuisten mutkien myötä saimme lopulta Mikon vanhempien autolle hyvän parkin sattumalta muuan myymälän pihaan.

Tallinnassa järjestetty Local Responsible Forum on nimensä mukaisesti tapahtuma nykyisille ja potentiaalisille tuleville ESTIEM:n paikallisjärjestöjen johtajille (local responsibleille).

Parasta tapahtumassa olikin ehdottomasti juuri muiden tutulaisten, ns. paikallisten Jennien, tapaaminen ja heidän kanssaan ESTIEM-toiminnan kehittäminen samalla uni-versaalista teekkarihuumorista nauttien.

Päiväohjelma oli intensiivistä paikallisjärjestöjen kehitystyötä harjoittaen muun muassa projektinhallintataitoja, jäsenistön motivointia ja tavoitteiden asettamista. Tallinnan yliopiston tilat vetivät vertoja jopa Kampusareenalle, ja reflektiosessioilla olikin mukavaa nauttia kahvista säkkituoleissa laiskotellen.

Kotiin palattiinkin päiväohjelmassa syntyneiden runsaitten uusien ideoiden ja entistä suuremman ESTIEM-innostuksen siivittämänä, ja niitä pääsinkin toteuttamaan heti huhtikuussa Budapestin vieraillessa luonamme.

Tehokas päivittäinen kouluttautuminen ja brainstormailu sai vastapainoa railakkaasta iltahjelmasta. Perinteiseen ESTIEM-tapaan kulttuurillisia aktiviteetteja oli tarjolla muun muassa pubirundilla, mielikuvituksellisella kaupunkierroksella ja International Nightissa.

International Nightin: jotain jokaisen makuun.

Mahtuipa mukaan myös Jennin ennakkosyntymäpäivät, joiden kunniaksi kokonainen irkkubaari lauloi bändiä myöten onnittelevaa laulua. Tallinnaa tuli tällä reissulla siis oikeasti nähtyä sataman suomalaisten suosimaa vakionähtävyyttä laajemmin.

Vauhdikkaassa menossa eivät tahtoneet pysyä mukana sombrerohatut eivätkä portaikon alla voimiaan keräilleet osallistujat, mutta kaikkien odotusten vastaisesti muuan paikallinen likööri tuote kulki turvallisesti repussa mukana läpi tapahtuman aina menolaivalta takaisin kotiin asti.

Muutama muukin tulijainen tarttui näppärästi matkaan, kun noudimme auton ja lastasimme sen matkaeväillä. Haasteilta ei kuitenkaan välttyttyä autoilun paluuepisodissa: Mikko pääsi miehekkäästi, kädet veressä, hakkaamaan renkaan irti jäätyneestä lammikosta.

Muilta osin ehjinä selvittiin takaisin Tampereelle. Telegramiin paluumatkalta lähettämäni viesti summaa hyvin kuluneet viisi päivää:

“Tampereella oli vahva edustus Tallinnassa ja palataan Mikon kanssa monta trainingia ja kon-taktia rikkaampana sekä toisaalta monta aivosolua köyhempinä”.

Local Responsible Forumissa syntyneitä ideoita hyödynnettiin budapestilaisten estiemereiden vieraillessa Tampereella Wappuna. Wapun tapahtumien lisäksi osallistujat ja järjestäjät kokkailivat TTY:n Kielikeskuksen tiloissa kaikenlaista kansainvälistä ruokaa.

Tutapäivät Oulussa aka #laattapäivät2017

TEKSTI: MIKKO SAIRANEN

KUVAT: RIKU NYSTRÖM, MIKKO SAIRANEN & MARIA KUDINOVA

Koleana keskiviikkoaamuna 22. maaliskuuta aloittivat 12 Indecs ry:n edustajaa matkansa kaukaiseen lumen ja jään maahan, Ouluun. Edessä olivat tutapäivät.

Saavuimme paikalle neljässä iskuryhmässä, jotta isäntämme ehtisivät rauhassa tottua tamperelaisten läsnäoloon. Majapaikkana toimi muutenkin tapahtuman toiminnallisenä ytimenä palvellut Teekkaritalo, mielenkiintoinen arkkitehtuurinen taidonnäyte.

Ensimmäisenä iltana tutustuimme perinteikkääseen Caio-ravintolaan, jossa verkostoituminen pääsi vauhtiin beerpongien ohessa. Suurimman osan jäädessä vielä pelailemaan suuntasi tamperelaisvaasalainen joukkio Teekkaritalon grillikatokseen syömään donitseja.

Tarkoitus oli toki päästä sisälle, mikä järjestyikin pian. Tässä yhteydessä täytyy kiittää oululaisjärjestäjiä ilmiömäisestä jaksamisesta ja iloisuudesta osallistujien tem-

poilevasta käytöksestä ja terveystilanteen heikkenemisestä huolimatta.

Teekkaritalolla juhlat jatkuivat vielä myöhään; patjojen vähydestä johtuen nukkumisjärjestelyt muodostuivat varsin dynaamisiksi. Itse turvauduin ensimmäisenä yönä laattalattiaan, toisena yönä sain alleni kaistaleen patjaa ja kolmantena yönä nukkumista ei paljasta johtuen tarvinut enää pohtia.

Torstai pyörähti pirteästi käyntiin yritysesitysten merkeissä. X Heads päästi meidät dubbaamaan kickstarter-esitysvideoita, vaihtoehtoina ihmisille sopiva koiranruoka tai eroottinen miesfiguuri-kännykkälaturi Paul. Luovuutta siis tarvittiin ja sitä myös löytyi.

Ideal PLM -yrityksen edustajan tarkkasilmäisyys saattoi paljastaa yleisön keskittymisessä puutteita, ainakin hän oli edellisen iltamme kulusta varsin kiinnostunut. Pää-

simme ensimmäistä kertaa tutustumaan Oulun yliopistoon hieman lähemmin. Sanottakoon, että ainakin paikallinen väriloisto jätti TTY:n kirkkaasti taakse.

Kohtasimme pieniä kulttuurishokkeja mm. holtittomasti kääntyilevien ruokalinjastojen ja lisämaksullisten juomien kanssa, mutta selvisimme lopulta ruokailusta Caleidonin case-tehtävään, mikä osoittautui melko mielenkiintoiseksi. Positiivista oli myös tiivis tiimityö ei-tamperelaisten ystäviemme kanssa.

Illan ohjelma koostui etkosaunasta ja beerpongista Arkkaritalolla sekä biologian opiskelijoiden kanssa järjestetystä bileistä keskustan Kaarlenholvissa. Hieno paikka. Jos menet Ouluun, älä missaa.

Perjantain aamukeisistä vastasi Accenture. Havainnollistavan, mutta rennolla otteella tehdyn harjoituksen sekä lounaan jälkeen saimme muutaman tunnin vapaa-aikaa keskustassa, kun Teekkaritaloa valmisteltiin illan sitsejä varten.

Toripoliisin kanssa otettujen yhteiskuvien jälkeen valtaosa meistä suuntasi pannukakuille Pannukakkutaloon. Pannarit olivat herkullisia, mutta valtavan kokoisia. Ostimme tietysti kaikki omat ja lähes jokaiselta jäi puolet syömättä. Loistava paikka joka tapauksessa – anniskelu-oikeuksia unohtamatta.

Indecsin perinne: baby-oil ja liukurata.

Sää oli mitä mainioin, joten lyhyen kävelykierroksen jälkeen käytimme vielä hetken auriongonpaisteesta torin laidalla virvokkeita maistellen. Kukin nautti päivästä valitsemallaan tavalla, mm. vaasalaisille se tarkoitti tutustumista Megatron (nimi muutettu) -nimiseen marsuun Megatron-exculla.

Viimeistään perjantain aikana kävi myös selväksi, että räjähdysmäisesti levinneeltä oksennustaudilta ei kukaan olisi turvassa. Krapulateoriasta oli luovuttava viimeistään kellon ympäri kestäneen pahoinvoinnin jälkeen. Suurin osa pystyi kuitenkin osallistumaan illan mielenkiintoisille sitseille.

Teemana oli 80-luku, mutta vahvemmin jäi mieleen pohjoisen satsikulttuurin omalaatuisuus. Juhlan kulkua ei juuri kontrolloitu, ja taukoja vietettiin lähes joka toisen laulun jälkeen. Oli myös kiinnostavaa tutustua muutama aivan uusiin lauluihin ja sanoituksiin sekä onnekkaisiin oululaisiin, jotka olivat sitseille paikan saaneet.

Sitsien jälkeen Dänk Rock tarjosi päryttävän show'n, ja sitten olikin aika siirtyä paljuilemaan. Monet saunoivat yön aikana useaan otteeseen ja juhlat jatkuivatkin lähes kotiinlähtöön asti.

Lauantaiaamu oli aikainen, ja haikeus katosikin varsin sekavan olotilan varjoon. Löytötavaroiden määrä kertonee joukon aamuisesta keskittymiskyvystä jotain, mm. pyyhkeitä jäi Ouluun lähes 10.

Kaikki nousivat kuitenkin ajoneuvoihinsa onnellinen ilme kasvoillaan, jotain erityistä oli tämän mahtavan porukan kanssa tullut koettua! #laattapäivät2017 olivat päättyneet.

Esittelyssä Caleidonin Tuudo-sovelluksen laajentaminen Filippiineille.

IEM drummer

TEXT: JÓZEFINA KARINEN
PHOTOS: MARIA KUDINOVA

You have been in Finland for over 8 months. How has it been?

It has been nice. I used to have a band in Istanbul. Here, having the chance to play music at the school premises is great. It is too bad I cannot practise with the band anymore. But I wanted to do some other things than studying, so here we are! And living in Finland is going good. Apart from the darkness. Not the coldness, that is not the problem, but the darkness...

What do you find difficult in living here?

Everything is easy here. Everything is within walking distance in Hervanta. I haven't lived in any other country than mine before, but I haven't encountered any trouble.

How do you find student life?

Student life? I study all the time! I hadn't expected that here will be so much of that. On the one hand it is nice, the learning we do. But on the other hand, it would be nice to do something else. Also, it is good to learn languages. Everywhere you can talk English here. It is good to force myself to speak it all the time.

How many instruments do you play?

I started to play guitar when I was 13. I played it for 6 years. I have played in the band with my friends. Then, when I was at university, we decided to form a band. I wanted to be a guitarist.

However, we could not find a drummer. One of my best friends from primary school was a drummer and taught me how to play drums. So at that time I knew the basics how to play. So I just said, sure I can play drums. And I actually came to like it more than guitar.

Why is that so?

Playing drums is much faster and consumes much more energy. And that is what I like about it. But I played in two bands at the same time. In the other I was still a guitarist.

Do you write any music on your own?

We tried that once. We composed some bits. It was a long time ago and I don't do it anymore. I think everyone should try to compose something. Only if they like music themselves.

Name and age: Anil Engez, 27

Home country: Turkey (Istanbul)

In Finland: over 8 months

Hobbies: music, basketball, movies

Something unexpected: I used to have a beard, a shaved head and a ring earring in my left ear.

Why did you go to the technical university, not a music-oriented?

Well, I don't know. I think I did not believe in myself enough to pursue a career of a musician. I treat it more as a hobby. However, if I would start a band, I might pursue something more with it.

You are studying at TUT, so you will graduate as a Master of Science. Do you want to establish a career in that?

Well, if I create a band successful enough, then I would just go for it. However, when it comes to my business interests, I would like to pursue my career in forest industry engineering and sales. If only there would be a possibility to combine both interests of mine, music and business...

I think there is a company that combines both business and music...

Yousician!

If you could change one thing in the university, what would that be?

I would add a swimming pool to the premises!

Haaste: Åre Student Skiweek

TEKSTI: EEMIL HYRKÄS

KUVA: ANTTI NOKELAINEN

Tammi- ja helmikuun vaihteessa starttasi Hene Oy:n sininen bussi määränpäänä Åren laskettelukeskus. Kyydisä vanhempien TTHP-kerholaisten seassa istuivat viisi Indecsin fuksia.

Ilmoittauduimme reissuun alun perin kahdessa porukassa toisistamme tietämättä, mutta saimme järjestettyä itsemme samaan mökkiin. Reissun odottelu oli sietämätöntä, sillä en ollut koskaan laskenut Åren korkuisilla rinteillä.

Automatka Turkuun ja risteily sieltä Tukholmaan menivät hujauksessa, mutta raskain taival oli vasta edessä. Vaikka matka paikan päälle vei koko päivän, ei istuminen käynyt liian tylsäksi ruotsalaisen musiikin ja mielenkiintoisten tarinoiden parissa.

Perillä odotti Åre Student Skiweek, joka piti sisällään ilmaisia laskueväitä, iltarientoja sekä paljon muita opiskelijoita lähinnä Norjasta ja Ruotsista.

Seuraavat kolme päivää olivat kuin ekstaasia: pitkiä laskuja, kipeitä jalkoja ja rentouttavaa afterskitä. Aikaisin aamusta riensimme rinteeseen, ja vasta sulkemisaika pakotti meidät takaisin mökkiin. Yhteiset illalliset mökissä

loivat kotoisan tunnelman. Väsyneinä pöydän ääressä fiilisteltiin kulunutta päivää ja hypetettiin huomista.

Ensimmäinen laskupäivä kului suksien käytön uudelleenopettelussa sekä rinteiden tutkimisessa. Huippu oli suljettu tuulen takia, ja sitä pääsimme valloittamaan vasta toisena päivänä. Ihastuimme kaikki ylhäältä avautuviin näköaloihin ja monta kilometriä pitkään reittiin, joka toi meidät alas yhä uudelleen.

Vaikka matkan tarkoitus monelle oli tulla laskemaan, uskalsimme illoin lähteä katsastamaan paikallisen yökerhon tunnelmia ja tutustua muihin kerholaisiin mökkibileiden merkeissä. Viisaimmat olivat iltoja varten tajunneet hankkia eväitä menomatalla tax freestä. Pehkut kuitenkin houkuttelivat melko aikaisin, sillä rinteet vaativat veronsa.

Lähtöaamuna väsyneitä laskijoita riitti, ja bussin täytti raukea zen-tunnelma. Intoa piukassa kuin leikkivä lapsen olisin kaivannut vielä neljättä laskupäivää ja tuntui haikealta pakata sukset ja lähteä kotia kohti. Oloni reissun jälkeen olikin yhtä tyhjä kuin torstaiyön ruotsinlaiva, jolla saavuimme Suomeen.

Haastan Samuel Rintamäen muistelemaan fuksiwapuaan seuraavaan Infactoon.

Are you interested in a career that's defined by change?

Change the world. Improve lives.
Invent something new.
Solve a complex problem.
Extend your talents.
Build enduring relationships.

McKinsey Helsinki is looking for talent. If you enjoy solving problems, and you are at your best in a team environment, we will be excited to receive your application.

To learn more about what we look for, and to apply, go to www.mckinsey.com/careers.

Ville Väliäho, fuksi from Indecs, 2010
ville_valiaho@mckinsey.com